

Weekend Limburg

Natasha Doornebosch

Foto's: Aart – Andries - Ernst

Donderdag 15 mei, er rijd een mooie bolide voor met fietsdrager en nog mooiere fiets erop! Rij maar even door naar achter, daar staat mijn fietsendrager en mijn fietsen klaar. Helaas pasten niet alle fietsen erop dus toch de drager van Ernst teruggeplaatst en er voor gekozen mijn racert achterin de wagen te leggen. Iedereen blij, om dit te realiseren moesten eerst alle tassen erin en gelukkig had ik alles al klaarstaan voor vertrek. Vanavond op tijd de mand in morgen op tijd vertrekken. Het weer zal in ieder geval meewerken is ons toegezegd.

Dag 1; Vrijdag 16 mei, Hoppa... Half negen sharp staat Ernst op de stoep, auto was de dag ervoor al geladen, dus konden we gelijk rijden. Onderweg maar even gestopt voor een broodje en een bakkie. Nadat we dit al rijdend hebben geconsumeerd en na een paar uur filevrij te hebben gereden kwamen we bij ons weekendverblijf als eersten aan. We kregen direct de sleutel en binnen 10 minuten was ons huisje klaar... alles uitpakken en opruimen zodat we in het begin van de middag onze medebewoners konden ontvangen. Na de koffie met Limburgse vlaai werd er afgestemd hoe laat er vertrokken zou worden voor de eerste Limbo-Rit...

Om twee uur stond de gehele groep paraat voor vertrek, waarvan 2 enthousiastelingen op de ATB, die hun eigen weg verkozen. De temperatuur was meer dan prima en we vertrokken samen om te beginnen met de GulpenRoute en daar aan vast geknoopt de EpenRoute. De route van Gulpen is 25 kilometer lang met ruim 500 hoogtemeters. De route van Epen is ruim 26km met dik 600 hm. Beetje naïef had ik keurig opgemerkt voor vertrek dat er maar weinig bos in de route van gulpen zit. Totaal niet in de gaten hoe zwaar het hier MTB-en zou worden. Achteraf gezien was mijn onwetendheid, mijn voordeel. Er zijn stukken die ik heb gereden, die als ik het van te voren had geweten, niet zou hebben gefietst. In ieder geval, vertrokken we gezellig kletsend richting de achterkant van het park waar we de route konden oppikken. Na een korte lekkere afdaling komen we bij Camping Osebos en peddelen lekker over het asfalt. Alwaar als snel een mooi route paaltje opduikt en ons het bos instuurt. Het was niet alleen bos, maar het ging ook direct omhoog, tot 16% snel schakelen naar de kleinste versnelling en tergend langzaam kropen we omhoog. Amper 9 minuten na vertrek was ik reeds zwaar buiten adem, de schrik van mijn leven

gehad en stiekem erg blij met de gedachten dat de hoeveelheid bos mee zou gaan vallen!

Lekker verder rijden over het asfalt, goh nooit gedacht dat je op de ruige terreinfiets daar zo blij mee kon zijn. Uiteraard is dit niet vlak en al snel herken ik wat van de omgeving van vorig jaar... Ik zeg we staan boven aan de Dodeman... Dat wordt lekker knallen naar beneduhhh... 66 km per uur tik ik aan, mede door de langzaam omhoog komende strijdende fietsers kon het niet harder :(Onderaan vol in de remmen, want de route gaat haaks rechts de bocht om. Halverwege pakken we een stukje de witte bordjes van de overgangsrouten om naar Epen te gaan... Al snel volgen we weer een andere kleur bordjes... De route van Epen, blijkt een van de zwaarste routes uit de omgeving te zijn, maar ook een erg mooie route, bos, weilanden, hele velden voor bloemen alles onder de schitterende zon. Één pad gaat zo steil omhoog dat er niet tegen op te fietsen valt... Het pad ligt zelf bezaait met vers van de takken afgetrokken blad... Van wandelaars die zich vasthouden en zo steun zoeken in de afdalingen, Over het algemeen kom je maar weinig wandelaars of andere liefhebbers tegen.

De routes zijn uitermate goed aangegeven. Ik heb op de meeste klimmen erg veel voordeel van mijn nieuwe grote wielen fiets. Een echte alleskunner, grote wielen, super licht, nette afmontage en keurig onderhouden. Ja daar heb ik een hele hoop lol en voordeel van. De meeste klimmen haal ik dan ook... veel op souplesse en heel weinig lucht in de bandjes... een vering die hier echt overal open moet staan, anders haal je de rotsachtige klimmen echt niet.

Er waren zelfs klimmetjes niet in het bos, maar wel zo steil (22%) en met losse stenen dat ik het niet fietsend naar boven heb gered. Niet getreurd ik was niet de enige!!! Maar alles wat omhoog gaat moet ook omlaag, ook zo wij... Mooie brede paden, smalle, glooiend, steil, door de weilanden langs de koeien, Uitzichten ge-wel-dig.. misschien mede omdat de hele dag de zon op ons bol schijnt.

Zo ver je kijken kan, eeuwige rust, alleen het knerpende geluid van je banden over de grindweggetjes.. vogels die fluiten, vriendelijke mensen die je begroeten. Ow het voelt zo als vakantie... lekker die afdaling af-suizen... en beneden weer vol in de ankers om de bocht te halen, snel terug schakelen, want "vlak" zit er niet in... het is up and down... en dan pittig ook...

Zoals de klim naar het hijgend hert... het is maar een kort stukje, maar heeft een gemiddelde stijgingspercentage van 19% met pieken van ruim 33% sommige afdaling heb je keuze uit 3 geultjes, maar de middelste is doorgaans het best te berijden, de andere paadjes zijn zo diep uitgesleten en smal dat je gegarandeerd blijft steken, ondanks dat het al even droog is, zijn er een paar afdaling nat, blubberig, glibberig en liggen vol met grote keien, niet geheel risicoloos zeg maar!! Tot je bij de afdaling naar Camerig komt, die spant de kroon... wat een hel, gelukkig is het droog, maar wat een pad... super smal, super steil en helemaal vol met grote stenen... Ik denk dat menig vereniging met een Rock.Garden hier enorm jaloers op zal zijn... eenmaal beneden giert de adrenaline door mijn lijf (en het vergeten van eten, was niet fijn) Maar ja onderaan Camerig vindt je het lekkerste ijs van heel Nederland... en dan krijg je daar ook nog echt waar voor je geld....

Voor vertrek had ik geroepen dat we tot half zeven door konden fietsen en dan alsnog gewassen om 7 uur aan het avondmaal te verschijnen... geen idee dat je zolang over 50 km op de atb zou doen... Omdat onze fietsjes toch wel erg onder de blubber en bagger

zaten zijn we eerst naar Gulpen gefietst om ze aldaar in de autowasstraat te wassen... vervolgens de fietsen haar huis droog gefietst, Hoefde we ze daar niet meer te poetsen of te drogen. Perfect geregeld!! Ondertussen werd er al hevig gediscuteerd over waar wij bleven, zouden ze verdwaald zijn... nee ze zitten op het terras om de hoek... Niks was minder waar, wij hebben ruim 3 uur over onze 53 km rit met meer dan 1000 hoogtemeters gedaan... De racers hebben ook een leuke dag gehad met de nodige klimmetjes. Waaronder de Loorberg, het drielandpunt en als toetje reden zij de Keutenberg (22%) op. Zij telden deze dag 58 kilometer in twee en een half uur.

Na het terugkeren in ons kamp, was het gauw onder de douche om alsnog keurig gewassen aan te schuiven op het afgesproken tijdstip. Heerlijk kopje zoute soep, dat smaakt wel lekker na deze inspannende bezigheden. Na het eten bleef het nog lang gezellig bij ons huisje en gingen pas na 12 uur de lampjes uit.

Dag 2; Na het ontbijt, auto's inpakken en op naar België. Meneer Aart heeft bedacht ons een stukje van de route van de Luik-Bastenaken-Luik te laten fietsen en ons daarin te begeleiden met de motor. Om 10 uur arriveerden we op de parkeerplaats in Esneux. Een klein half uur later vertrokken we langs de Ourthe richting Bastenaken. Af en toe werden we even staande gehouden door Aart voor een korte geschiedenis les. Het was prachtig weer, zonnetje op de bol en lekker toeren door het Belgische landschap. Ze hebben hier ook een paar klimmetjes die je gedaan moet hebben, sommige bultjes vindt je na 1 keer ook echt wel genoeg. Pittig!! Zoals het weekend bekend staat is het samen uit en samen thuis, dus werd er na elke klim keurig gewacht tot de laatste was gearriveerd. Meestal was dit onze enige ATB-er die stoer genoeg besloten had met de racers mee te gaan. Hulde!!

Na een lange pauze is het toch tijd om weer in de benen te komen en de reis voort te zetten naar huis. Met enige verbazing heb ik gekeken hoe goed sommigen op dat bier kunnen fietsen... Echt onvoorstelbaar :) In ieder geval werd er na de lange vals plat klim gewacht tot we compleet waren... eenmaal aan de overkant werd er een flinke snok aan gegeven en werd er hard naar huis gekoerst. Niet iedereen kon het tempo bijhouden en we kwamen dan ook niet tegelijk thuis. Ook omdat niet iedereen de juiste weg wist. terug op het kamp sprong de een na de ander onder de douche, tasjes pakken en moeders de vrouw verwittigen dat ze eraan kwamen. Een drietal had geen haast zij hadden besloten, daar de huisje toch gehuurd waren en zij de tijd hadden,

nog een dagje extra te blijven. Wij genoten dan ook nog een extra drankje op ons terras alvorens we ons gingen klaarmaken voor het diner. Niet geheel verrassend hadden we bedacht dit niet op het park te nuttigen, maar bij het restaurantje om de hoek. Hier kregen wij een geweldige drie-gangen bourgondische maaltijd voorgeschoteld voor maar € 19,95 p.p. een lekker glaasje wijn erbij. (deze smaakte ook iets beter dan het doosje wat ik zelf van huis had meegenomen) Super lang zitten nagenieten op het terras van alles wat we al hadden gedaan.. En Jurgen maar verteld dat zijn onwetendheid zijn voordeel voor de volgende dag zou zijn..... en weer ging het licht niet voor 12 uur uit.

Dag 4; Super relaxed dagje ATB-en om het weekend af te sluiten. Samen met Jurgen en Ernst nog een keer de boscrosser onder geknoopt, tjah zadelpijn begon toch echt wel een dingetje te worden ;) Nog twee lusjes gepakt ter afsluiting. Op het verste punt van de route was "de Bosrand" daar moesten we dan maar even op het terras neerstrijken voor een bakkie, met wat te eten erbij... Een beetje als traditie, maar meer omdat het nodig was. Het ontbijt bestond vandaag uit de restjes van alles wat we van huis mee hadden genomen en nog niet op was, krentenbollen, krentenbroodjes, appels, bananen en sultana's en koffie... andere reepjes mee voor onderweg... Auto's werden ingepakt, een hoop heen en weer gedrentel, maar wel in een ontspannen tempo... we gingen er voor het gemak maar vanuit dat er die dag geen nieuwe bewoners zouden komen en uiteindelijk verlieten wij pas tegen 11 uur onze bungalow... Gezellig kwekkend naast elkaar fietsend vertrekken we wederom richting de route van Gulpen... Weer scheen de zon... prachtige paden... mooie uitzichten, wat een rijk gevoel. De halve wereld aan het werk en wij genieten van onze hobby... Het eerste klimmetje is meteen een pittige en doet mij erg veel pijn, dit omdat er al een paar dagen in de benen zit, aan de

andere kant omdat we net 5 minuten onderweg zijn. De heren staan keurig op mij te wachten en ik hoop echt dat het niet de hele dag zo zal gaan... we pakken nog een verkeerde afslag en dalen hierdoor heerlijk, helaas moesten we deze weg ook weer terug... onderweg worden we tegen gehouden door een boer op z'n trekker met een kudde koeien in z'n kielzog. Zeer vriendelijk en zelfs tijd voor een praatje, tot de koeien er bijna zijn ,dan moet hij zijn weg vervolgen. Als ze eenmaal voorbij zijn vervolgen wij onze weg. Boven op de Dodeman.. heerlijk afdalen... vandaag is het duidelijk wat rustiger en ik zie ruim 70 op mijn tellertje staan... lekker!!

Waar ik de eerste keer van mijn fietsje af moest (omdat ik dacht dat ik teveel lucht in mijn bandjes had) moest ik er nu ook weer af.. gelukkig was ik niet de enige en was de onbevangenheid van Jurgen in zijn voordeel.. als enige fietsend op de top. Netjes!! Bijna aan het einde van de route Gulpen stappen we over op de route van sint Geertruid, deze is wat langer, maar blijkt toch wat minder zwaar dan bijvoorbeeld de route van Epen. Iets wat we geen van allen heel erg vinden. Eigenlijk vinden we niks erg en alles gaat en rolt gelijk op... Om de beurt gaat het de een beter af dan de ander... (waar ik zelf erg blij mee ben) evengoed was het niet makkelijk, zeker niet na de pauze...

Normaliter is het na vertrek vanaf de Bosrand rustig naar huis peddelen, maar hier draai je na 150 meter asfalt het bos in en recht (13%) omhoog... lekker dan zo net na de lunch... dat was ff niet fijn... eenmaal boven wordt je weer beloond met een geweldig uitzicht en ben je de pijn snel vergeten... Af en toe stoppen we om van de omgeving te genieten, het uitzicht werd echt bewonderd, Tja met de zon erbij is alles veel mooier... Er zaten echt nog een paar zware uitdagend stukken in... tot en met aan waterbakken toe... die hebben we maar links laten liggen en braaf over de bruggetjes gegaan... Later op YouTube bleek de diepte mee te vallen... Dus wie weet volgende keer wel. Na nog een aantal pittige klimmetjes komen we terug op het park... 60km met ruim 1000 hm. Een beetje oprispen, omkleden en we besluiten weer naar het restaurantje om de hoek te gaan alvorens we naar huis rijden...

Het waren 4 fantastische dagen!!
Iedereen bedankt. Tot volgend jaar,
Natas

I
LIMBURG

